

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **E. N.**, bývajúcej v R., zastúpenej **M. R.**, advokátom v R., proti odporkyňi **R., N., L.**, zastúpenej **J.**, advokátkou v R., **o neplatnosť výpovede**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. RA – 3 C 303/04, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 6. decembra 2007 sp. zn. 16 Co 298/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporkyne **o d m i e t a .**

Navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota medzitýmny rozsudkom zo 7. júna 2007 č. k. RA - 3 C 303/04-91 určil neplatnosť výpovede odporkyne z 23. augusta 2004 danej navrhovateľke.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie odporkyne rozsudkom z 6. decembra 2007 sp. zn. 16 Co 298/2007 potvrdil medzitýmny rozsudok okresného súdu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie odporkyňa a žiadala, aby dovolací súd zrušil jeho rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že týmto rozhodnutím sa postupom odvolacieho súdu jej odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Krajský súd tým, že pojednával a rozhodol bez prítomnosti oboch účastníkov, napriek skutočnosti, že právna zástupkyňa odporkyne oznámila súdu, že trvá na tom, aby súd pojednával a rozhodol v prítomnosti odporkyne, odňal odporkyňi možnosť konať pred

súdom. Právna zástupkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na odvolacom pojednávaní práceneschopnosťou a žiadala pojednávanie odročiť.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporkyne uviedla, že rozhodnutie krajského súdu je spravodlivé a správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. v znení do 1. júla 2007 (ďalej len O.s.p.) dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd vo veci samej rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval. Dovolaním napadnutý rozsudok nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie

prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou či konanie nie je postihnuté vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Podmienky prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. sú pritom stanovené tak, že právne významné nie je samotné tvrdenie dovolateľa, že k týmto vadám došlo, ale až jednoznačné preukázanie výskytu procesnej vady tejto povahy.

Dovolateľka tvrdí, že postupom súdov jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Z hľadiska uvedeného ustanovenia nie je rozhodujúce, či účastník konal pred súdom osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ale len to, či bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu ukrátený na svojich procesných právach.

Odporkyňa uviedla, že odvolací súd napriek riadnemu ospravedlneniu jej právnej zástupkyne, ktorá bola práceneschopná a žiadosti o odročenie pojednávania, ktorého sa chcela zúčastniť pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd určil termín odvolacieho pojednávania v danej veci 6. decembra 2007. Právna zástupkyňa odporcu prevzala predvolanie na pojednávanie 27. novembra 2007. Krajskému súdu došlo až 5. decembra 2007 jej písomné ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania v ktorom uviedla, že je dlhodobo

praceneschopná od 17.9.2007 a predpokladané ukončenie praceneschopnosti je koniec mesiaca december 2007. Žiadala súd, aby vec pojednával a rozhodol v prítomnosti odporkyne. K svojmu ospravedlneniu nepripojila potvrdenie alebo doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti. Navrhovateľka súhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti. Odvolací súd prejednal vec a rozhodol na odvolacom pojednávaní 6.12.2007, bez prítomnosti odporkyne a jej právnej zástupkyne, keď konštatoval, že táto je praceneschopná od 17.9.2007, teda už v čase, keď písala odvolanie a zároveň s ospravedlnením nepredložila doklad o praceneschopnosti. Na odvolacom pojednávaní navyše nebolo vykonané ďalšie dokazovanie.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Všeobecná úprava ústavného práva na súdnu a inú ochranu v článku 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky splnomocňuje zákonodarcu, aby podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovil zákonom.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podľa tvrdenia právnej zástupkyne odporkyne, táto mala byť praceneschopná od 17.9.2007. K ospravedlneniu (č.l. 107 spisu) vôbec nepredložila doklad o praceneschopnosti a toto jej ospravedlnenie došlo krajskému súdu až 5. decembra 2007. Keďže od 17.9.2007 mala byť praceneschopná mohla na predmetné odvolacie pojednávanie zabezpečiť substitúciu. Ak sa odporkyňa chcela zúčastniť pojednávania o termíne pojednávania zrejme vedela, takže si mohla takto uplatniť svoje procesné práva. Na odvolacom pojednávaní sa navyše ďalšie dokazovanie nevykonávalo. Ak za daného stavu odvolací súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti odporkyne a jej právnej zástupkyne (§ 101 ods. 2 O.s.p.) neodňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dovolací súd takisto poukazuje, že právna zástupkyňa mala byť praceneschopná dlhodobo od 17.9.2007, teda už v čase keď písala odvolanie bola praceneschopná, ktorá skutočnosť doteraz nebola preukázaná, keďže doklad o praceneschopnosti nepredložila odvolaciemu súdu, nepriložila ho k dovolaniu a doteraz sa takýto doklad nenachádza v spise. Navyše odporkyňa mala možnosť, ak sa chcela osobne zúčastniť pojednávania, mohla tak urobiť. Odporkyňa preto nebola postupom tak okresného

súdu a ani odvolacieho súdu vylúčená z realizácie procesných práv daných jej Občianskym súdnym poriadkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie odporkyne procesne neprípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľke nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: